

РЕШЕНИЕ

№ 6161

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следН. състав:

Председател: МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА Гражданско дело
№ 20231110103440 по описа за 2023 година

Ищците К. Б. П., с ЕГН *****, Н. К. П. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес: гр. С.... и В. Я. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С..., чрез пълномощника адв. В. Т. са предявили срещу Д. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... искове с правно основание чл. 45, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 86 от ЗЗД за следното:

Да се постанови решение, с което да се осъди ответника да заплати на всеки един от тримата ищци сума в размер на по 15 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от ответника, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на подаване на исковата молба – 20.01.2023г. до окончателното им заплащане. Претендират се и направените разноски.

Ответникът е получил препис от исковата молба, ведно с приложените към нея документи и е депозирал отговор в срок, с който оспорва исковете по основание и размер.

Ищците твърдят, че в периода от 13.01.2018г. до 18.02.2018г. били подложени на психически тормоз от ответника, осъществен предимно от текстови съобщения, изпратени от телефона на Д. Г., вкл. до електронната поща на работодателя на ищеца К. П.. Тези съобщения съдържали обидни квалификации, клевети и неверни твърдения, всички свързани с познанството на К. П. с бившата съпруга на ответника Г. – Р М Г.а, с която ищецът бил колега в .... Ищците твърдят, че поведението на ответника Д. Г. било повлияно от ревността, която изпитвал към съпругата си, затова твърдял, че К. П. и Р Г.а имат извънбрачна връзка. Твърдението в съобщението, изпратени от ответникът Д. Г. до ищеца К. П. засегнали честта и достойнството на ищеца. Обидите били изцяло насочени към личностните характеристики на К. П.. Това внасяло смут и безпокойство във вътрешния му мир. Той претърпял вреди вследствие на намаленото си самочувствие, понижена лична самооценка, довело до чувство

на страх от отправени заплахи. Това развалило отношеН.та в семейството му и на работното място, намалило ефективността на работата му. Между съпрузите К. П. и В. П. се генерирал изключителен стрес. Това допълнително увеличило психическото напрежение, породено от обидите, нанесени от ответникът.

Ищците твърдят, че с действията си ответникът е внесъл изключително неблагоприятна промяна в отношеН.та между съпрузите В. и К. П.и като е предизвикал силно напрежение и стрес в семейството. Въвлечането на непълнолетната им дъщеря в конфликта, допълнително нагнетило напрежението и довело до изпитан от В. и К. П.и чувство на гняв и безсилие. До В. П. били отправени обидни квалификации и изрази, които довели до неблагоприятна промяна в ежедневието ѝ, срыв в самочувствието ѝ, силен стрес и отчаяние. Тази ищца определя действията на ответника спрямо себе си като психически тормоз. Към момента на деянието ищцата Н. П. е била на 15 години. Твърди се, че квалификациите дадени от ответникът на баща ѝ се отразили на психосоматичното развитие на ищцата, защото тя загубила доверие и уважение към баща си. Посредством съобщеН.та, изпратени от ответникът към тази ищца се твърди да е направен съзнателен опит да се разруши връзката между баща и дъщеря, и по този начин са ѝ нанесени вреди на психологическа основа. Ищците твърдят, че изразените обиди и клевети прерастнали в заплахи за живота и телесната неприкосновеност на ищеца К. П., които били системни и продължили продължителен период от време. От чисто психическо насилие, действията на ответника прерастнали във физическо такова, изразяващо се в нанасяне на лека телесна повреда, за което е било образувано НЧХД № 8700/2018г. по описа на СРС. Твърди се, че то не е приключило, макар в частта за престъплеН. по чл. 146, ал.1 и чл. 148, ал.2, във вр. с чл. 147, ал.1 от НК, да е прекратено, което обуславяло правН. интерес на ищците от предявяване на настоящите искиове.

Ответникът Д. Г. оспорва предявените срещу него искиове по основание и размер, както и верността на представените от ищците разпечатки на съобщеН.. Оспорва като неверни твърдеН.та, че е упражнявал психически тормоз над К. П. и семейството му, че е отправял закани, заплахи, обиди и клевети по техен адрес, че е изпращал на К. П., В. П. и Н. П. обидни и клеветнически съобщеН. със сочените от тях текстова. В отговора на исковата молба се излагат твърдеН. за наличие на извънбрачна връзка на ищеца К. П. с Р М – бивша съпруга на ответника. Прави се възражение за изтекла погасителна давност за претендираните вземаН..

Правната квалификация на предявените искиове е чл. 45, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, съдът прие като доказателства всички писмени документи, представени от страните, тъй като от една страна, прие тезата на пълномощника на ищците, че няма как да представят по делото телефонните СИМ карти, на които са получавали съобщеН.та, представени като разпечатки на хартия, тъй като те не разполагат с тях. В съдебно заседание се твърди, че ищците са сменили телефоните си. От друга страна, прие тезата на пълномощника на ответника, че в материали от досъдебно

производство № 2128/2018г. по описа на 01-во РУ на СДВР се съдържат извънсъдебни признаН. на ищеца К. П., във връзка с получаваните от него съобщеН., които следва да се обсъдят по делото. Като доказателства по делото бяха приети и сверени копия на: протокол от съдебно заседание, проведено на 26.02.2023г. по НЧХД № 8700/2018г. по описа на СРС и на протокол от съдебно заседание, проведено по същото дело на 26.10.2022г.

В проведеното по настоящото дело съдебно заседание бяха разпитани като свидетели и лица, доведени от ищите.

От разпита на свидетелят И Ч се установи, че В. и К. са споделяли с него, че има човек, който от 2018г. ги притеснява чрез заплахи и неприятни СМС – си, тормози ги и в социалните мрежи. За него знае, че името му започва с буквата „Д“. Свидателят твърди, че К. му е показвал доста неприятни и вулгарни съобщеН.. Казвал му е, че този човек обвинява К., че има връзка с неговата съпруга. Свидателят твърди, че преди 2018г. В. и К. били перфектно семейство. След това отношеН.та им станали доста обтегнати. Те не били добре емоционално. В. се чувствала доста зле, плачела и не знаела какво да мисли, била емоционално срината. Свидателят мисли, че и тя е получавала съобщеН. в социалните мрежи и по телефона. Имало е съобщеН. и за дъщеря им Н.. К. е споделял на свидетеля и за физически конфликт между него и този човек. Свидателят е виждал снимка, на която се виждало, че К. бил бит доста жестоко, посинен и подут. Свидателят Ч описва К. като притеснен и потиснат. Преди свидетелят да научи историята за която разказва е виждал как дъщеря им плаче от нищо. След това разбрал, че причината е била този тормоз. Той мисли, че този тормоз е продължил доскоро.

От разпита на С Р се установи, че тя познава ищцата Н. от 7 годишна, от 2009 година. Свидетелката твърди, че Н. е споделяла с нея, когато били в девети клас, през 2018г., че има човек, който пише и заплашва семейството ѝ и оттогава Н. не се чувства добре. Поради това, че са минали години свидетелката не си спомня името на този човек, но ищцата ѝ е показвала съобщеН.. СъобщеН.та, които е виждала свидетелката съдържали заплахи към семейството и обидни думи към цялото семейство. Свидетелката Р знае причината за съобщеН.та – твърдеН. за връзка между бащата на Н. и съпругата на този човек. Преди случилото се тази ищца била много дружелюбна, спокойна и весела, а след това тя станала затворена, по – тъжна, необщителна и резервирана към противоположН. пол.

Както в отговора на исковата молба, така и в съдебно заседание от името на ответника, пълномощникът му направи възражение за изтекла погасителна давност относно вземаН.та, предмет на предявените искове, но то е неоснователно. На осн. чл. 110, във вр. с чл. 111 от ЗЗД, вземаН.та за неправомерно увреждане се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок. Същият започва да тече от датата на която е реализиран деликта и тъй като не се спори между страните, че това е времето, очертано и в обявеН. за окончателен доклад, а именно: периода от 13.01.2018г. до 18.02.2018г., а исковата молба е подадена в съда на 20.01.2023г., пет годишната давност, която може да погаси процесните вземаН., не е изтекла. Ако исковите не бяха предявени, това би станало на 18.02.2023г.

При преценка на всички събрани по делото доказателства относно тяхната достоверност и

относимост към казуса, съдът счита, че следва да основе решението си на събраните гласни доказателства, като безспорни относно тяхното авторство, както и на разпита на К. П. като свидетел по ДП № 2128/2018г. по описа на 01-во РУ на СДВР и на постановление на прокурор в СРП за прекратяване на това наказателно производство.

При преценка на посочените доказателства съдът счита иска, предявен от К. П. за неоснователен, а исквете, предявени от В. и Н. П. и за доказани по основание, а относно размера им за частично основателни, поради следното:

Не се спори по делото, че К. Б. П., В. Я. П. и Н. К. П. са семейство. К. и В. П. и са съпрузи, а Н. П. е тяхна дъщеря, поради което съдът приема тези обстоятелства за установени. Това се установи и от разпита на свидетелите по делото. Освен това, с оглед на твърдеН.та и на двете страни – ищци и ответник, следва да се приеме, че отношеН.та между страните са обусловени от твърдеН. във връзка с извънбрачна връзка, макар и противоположни по съдържание. Ищците твърдят за разгласяване на невярна информация за такава, а ответникът твърди, че такава връзка е призната от бившата му съпруга.

Относно иска, предявен от К. Б. П. срещу Д. Г. Г.:

От показаН.та на свидетелят Ч се установява, че има човек, който от 2018г. притеснява К. П. чрез заплахи и неприятни СМС – си, тормози го в социалните мрежи. За този човек знае, че името му започва с буквата „Д“. Свидателят твърди, че К. му е показвал доста неприятни и вулгарни съобщеН., но не ги цитира при разпита си, а твърди, че това развалило перфектните отношеН. в семейството на К. П.. Свидателят Ч описва К. като притеснен и потиснат.

Във връзка с твърдеН. за нанесен побой на ищеца К. П. и за отправени закани за убийство към него е било образувано досъдебно производство № 2128/2018г. на 01-во РУ на СДВР, пр.пр. № 17013/2018г. по описа на СРП. Досъдебното производство е образувано за престъпление по чл. 131, ал.1, т. 12, във вр. с чл. 130, ал.1 от НК затова, че на 13.01.2018г. в гр. София, ул. Манастирска № 17 е била причинена лека телесна повреда на ищеца по настоящото дело К. Б. П., което деяние е извършено по хулигански подбуди и за престъпление по чл. 144, ал. 3, във вр. с ал. 1 от НК за това, че на 13.01.2018г. в гр. София, ул. Манастирска № 17 е осъществена закана за убийство на К. Б. П. и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му. По това досъдебно производство, на 18.09.2018г. К. П. е бил разпитан като свидетел и като постРло лице. На 23.01.2019г. прокурор в СРП е издал постановление, с което е прекратил посоченото наказателно производство, тъй като останало неизяснено кога, къде и по какъв начин е бил нанесен побой на свидетеля П. и какви точно заплахи и от кого са му били отправяни, и поради обстоятелството, че не са установени хулигански подбуди, а лека телесна повреда се преследва по тъжба на постРлия в наказателно производство от частен характер.

От протокола за разпит на К. П. се установява, че на 13.01.2018г. около девет часа сутринта, същият установил множество пропуснати обажданаН., около 30-40, които били от непознат номер. Имало изпратени и текстови съобщеН. като К. П. не е могъл да каже колко

на брой са били, както и не може да цитира съдържанието им. Те обаче били обидни и заплашителни. Към датата на разпита – 18.09.2018г. тези съобщения не били запазени.

Следователно, от съвкупния анализ на разглежданите доказателства се налага извода, че по искът на К. П. срещу Д. Г. по чл. 45, ал.1 от ЗЗД липсва една от основните предпоставки за уважаването му, а именно: на ищеца К. П. да са причинени неимуществени вреди от действията на ответника Д. Г. Съдът счита, че за да прецени размера на причинени неимуществени вреди и за да определи справедливо обезщетение за това, че такива са претърпени, трябва преди това да се установи от какви думи и изрази са причинени вредите. Дали тези думи и изрази са от естество, което може да засегне честта и достойнството на някого. От една страна, конкретни думи и изрази не бяха посочени от разпитаните по делото свидетели, от друга страна такива думи и изрази не се откриха и в документи, чието авторство и съдържание е безспорно – като разпита на К. П. на 18.09.2018г. като свидетел и постръло лице от престъплението срещу личността и телесната неприкосновеност. Щом самият постръл в наказателното производство, което сам е инициирал /макар по делото да няма приложена жалба, този извод се налага/ не е посочил думите и изразите, които са засегнали неговите чест, достойнство и добро име, щом той не е представил за изследване разпечатки на съобщението, а е заявил, че не ги е запазил, и щом такива думи и изрази не се цитират от разпитаните по делото свидетели, се налага правният извод, че не се доказва единият от кумулативно необходимите елементи на деликта по чл. 45 от ЗЗД, а именно причинените неимуществени вреди да са засегнали личността и достойнството на ищеца по начин, който да обуслови присъждане на обезщетение.

Тъй като за уважаване на иска по чл. 45 от ЗЗД следва да се налице всички елементи от фактическия състав на деликта, а именно: виновно и противоправно поведение на ответника, настъпили от същото неимуществени вреди за ищеца, причинна връзка между деянието и вредите, а по искът на К. П. срещу Д. Г., предвид гореизложеното, се установи недоказаност на настъпили вреди по смисъла на закона, обуславящи присъждане на обезщетение, този иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Относно иска, предявен от В. Я. П. срещу Д. Г. Г.:

Чрез събраните гласни доказателства – показанията на свидетеля Ч - се установи виновно и противоправно поведение, осъществено от ответникът Д. Г. в периода 13.01.2018г. – 18.02.2018г., изразяващо се в притесняване на В. П. чрез заплахи и неприятни СМС – си. Свидетелят твърди, че е виждал неприятни и вулгарни съобщения и въпреки, че не ги цитира при разпита си, обстоятелството, че причината за тях е твърдение за изневери от други лица, различни от ищцата В. П., доказва наличие на поведение, което нарушава законното правило на чл. 45 от ЗЗД да не се вреди другиму. Чрез тези действия ответникът е въвлякъл в емоционалните си преживявания лице, което няма отношение към твърдяната от него извънбрачна връзка, в следствие на което е причинил на В. П. неимуществени вреди, защото тя се чувствала „доста“ зле, плачела, не знаела какво да мисли, била емоционално срината. Следователно освен неимуществени вреди е налице и причинна връзка между тях и действията на ответника. Затова съдът счита, че на ищцата В. П. следва да се присъди

обезщетение в размер на 3 000 лв.

Относно искът, предявен от Н. К. П. срещу Д. Г. Г.:

От показаната на разпитаната като свидетел С Р се установи, че ответникът е осъществил спрямо тази ищца виновно и противоправно поведение, изразяващо се в изпращане на съобщение, съдържащи заплахи и обидни думи към цялото семейство на Н. П., във връзка с твърдение за връзка между бащата на Н. и съпругата на този човек. Свидетелката Р дава показане за това, че оттогава Н. не се чувства добре. Преди случилото се тази ищца била много дружелюбна, спокойна и весела, а след това тя станала затворена, по – тъжна, необщителна и резервирана към противоположния пол. От показаната на свидетеля Ч се установява, че Н. П. през процесния период от време плачела без причина. Съдът кредитира като верни показаната на тези свидетели. Свидетелят Ч познава добре семейство П.и. Свидетелката Р познава ищцата Н. П. отдавна, от седем годишна, учела е заедно с нея, виждала е съобщението и знае причината, поради която са изплащани. Затова съдът приема, че неимуществените вреди, които е претърпяла ищцата Н. П. са в причинно-следствена връзка с действията на ответника Д. Г., за който може да се направи обоснован извод, че въвлечайки едно петнадесет годишно дете в своите семейни проблеми е накърнил сериозно емоционалното и спокойствие, общо приетите норми за нормален живот на дете, без стрес, без безпокойство, терзания и страх от бъдещето на семейството си. Затова съдът счита, че на ищцата Н. П. следва да се присъди обезщетение в размер на 6 000 лв.

По частично уважените искове ответникът не опровергава прецумпцията за виновност.

При този изход на спора, на осн. чл. 78, ал.1 и ал.3 от ГПК разноски се дължат и на двете страни. Адвокат Т. е представил списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за платени държавна такса и адвокатско възнаграждение за всеки от предявените искове съответно по 600 лв. и по 2000 лв. Пълномощникът на ответника – адв. А. прави възражение за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ишците. Адвокат А. е представила списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за платени адвокатски възнаграждения за всеки от предявените срещу ответника искове в размер на по 1 750 лв. С оглед цената на предявените искове, възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адв. Т. не е основателно.

По искът на К. П. срещу Д. Г. на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК се дължат разноски на ответника в размер на 1750 лв. – платено на пълномощника му адвокатско възнаграждение.

По искът на В. П. срещу Д. Г. на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК съразмерно на уважената му част на ищцата се дължат разноски в размер на 520 лв., а на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК съразмерно на отхвърлената част на ответника се дължат разноски в размер на 1400 лв.

По искът на Н. П. срещу Д. Г. на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК съразмерно на уважената му част на ищцата се дължат разноски в размер на 1040 лв., а на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК съразмерно на отхвърлената част на ответника се дължат разноски в размер на 1050 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен **иска, предявен от К. Б. П.**, с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С..., на основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 86, ал.1 от ЗЗД, срещу Д. Г. Г. за осъждане на Д. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... да заплати сума в размер на 15 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от Д. Г. Г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 20.01.2023г. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА К. Б. П., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.... **ДА ПЛАТИ на Д. Г. Г.** с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... сума в размер на 1750 лв., на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК - сторени съдебни и деловодни разноси.

ОСЪЖДА Д. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... **ДА ПЛАТИ на В. Я. П.** с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С... **сума в размер на 3 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от Д. Г. Г., основание чл. 45, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 86, ал.1 от ЗЗД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 20.01.2023г. до окончателното ѝ заплащане, като иска за сумата над 3 000 лв. до 15 000 лв. отхвърля като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... **ДА ПЛАТИ на В. Я. П.** с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С..., на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК сума в размер на 520 лв. - сторени съдебни и деловодни разноси.

ОСЪЖДА В. Я. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С... **ДА ПЛАТИ на Д. Г. Г.** с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С..., на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК сума в размер на 1400 лв. - сторени съдебни и деловодни разноси.

ОСЪЖДА Д. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... **ДА ПЛАТИ на Н. К. П.** с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.... **сума в размер на 6 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от Д. Г. Г., основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 86, ал.1 от ЗЗД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 20.01.2023г. до окончателното ѝ заплащане, като иска за сумата над 6 000 лв. до 15 000 лв. отхвърля като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С... **ДА ПЛАТИ на Н. К. П.** с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С..., на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК сума в размер на 1040 лв. - сторени съдебни и деловодни разноси.

ОСЪЖДА Н. К. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.... **ДА ПЛАТИ на Д. Г. Г.** с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С..., на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК сума в размер на 1050 лв. - сторени съдебни и деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд с въззивна

жалба в 2-седмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____